

CXIV.

Forflag

til

Pensionslov.

(Som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling den 20de Marts 1871.*)

§ 1.

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Udgivningen bestemmer, hvilke Embedsmænd der udnævnes af Kongen; men hvor saadan Lovbestemmelse mangler, vil dette ske i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven. Hvorvidt Pensionsret skal tilkomme de Embedsmænd, der ansættes ved Rigsdagen, afgjøres ved dennes Beslutning.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opsigelse give ikke Pensionsret.

§ 2.

Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse, eller naar Embedsmanden affædiges som dømt for nogen i den offentlige Mening paaærende Handling.

Har Affædigelsen sin Grund i Forsømmelighed i Embedsgjerningen eller andet utilbørligt Forhold i eller udenfor Embedsførelsen, som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun ved særlig Lov opnaa Pension, og han kan ikke om dette Spørgsmaal henvende sig til Domstolene.

Derksom det Forhold, hvorpaa Affædigelsen begrundes, ikke er bevist ifølge en retskraftig Dom eller ved Embedsmandens egen Tilstaaelse, skal dette, hvis han inden en dertil givne Frist forlanger det, førend Sagen forelægges til Afgjørelse af Udgivningsmagten, gøres til Gjenstand for Undersøgelse af en færegen Myndighed, sammensat af 3 Mænd, som udnævnes af Kongen paa 6 Aar ad Gangen, og af hvilke Formanden skal vælges blandt Medlemmer af overordnede Domstole. Denne Myndighed kan indenfor de for Justitsager gjældende Grændser og under Lovens almindelige Dvang indkalde Personer til at afgive Forklaring og ligeledes begjære Forhør optagne ved Domstolene.

Der tillægges ikke disse Mænd nogen Løn. De nærmere Bestemmelser angaaende Forretningsgaangen fastsættes ved kongelig Anordning.

*) Sfr. Tillæg C. Sp. 231 fg.